

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ' Ε Ι

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ

"Αγγλοι γαιοκτήμονες

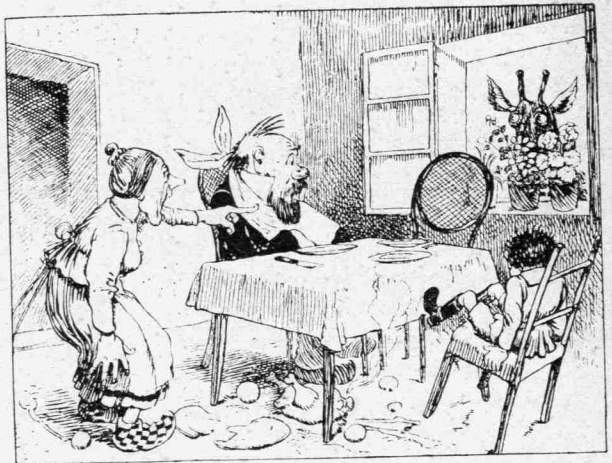
Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχει εἰς μόνος γαιοκτῆμων κατέχων ὑπὲρ τὰς 100 χιλ. πλέθρων ἐν μιᾷ κομητείᾳ, ἐνῶ ἐν Ἰρλανδίᾳ ὑπάρχουσι τρεῖς καὶ δεκατέσσαρες ἐν Σκωτίᾳ. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ δούξ τοῦ Νορθουμπερλάνδ εἶνε ἰδιοκτήτης 181 χιλ. πλέθρων ἐν τῇ ὁμωνύμῳ κομητείᾳ. Ἐν Ἰρλανδίᾳ ὁ Ριχάρδος Βόρριτζ κέκτηται 160 χιλ. πλέθρα ἐν Καλδαίῃ, ὁ μαρκήσιος Κόνυγγαμ 130 χιλ. πλέθρα ἐν Δονεγάλλῃ, καὶ ὁ μαρκήσιος Σλίγο 122 χιλ. ἐν Μαχίω. Ἐν Σκωτίᾳ ὁ δούξ τοῦ Ἀργάυλ κατέχει 168 χιλ. πλέθρα ἐν τῇ ὁμωνύμῳ κομητείᾳ, ὁ κόμης Βρέδαλκλαν 234 χιλ. πλέθρα ἐν Πέρθῃ καὶ 204 χιλ. ἐν Ἀργάυλ· ὁ Ἔθαν Βέιλυ 141 χιλ. ἐν Ἰμπερνέσῃ· ὁ δούξ Βουκλο 254 χιλ. ἐν Φορφάρῃ· ὁ δούξ Φάιφ 140 χιλ. πλέθρα ἐν Ἀβερδὴν. Ὁ Δόναλδ Κάμερον 110 χιλ. πλέθρα ἐν Ἰμπερνέσῃ· ὁ κόμης Δάλουσι 136 χιλ. πλέθρα ἐν Φορφάρῃ· ὁ δούξ Ἀμιλτών 102 χιλ. ἐν Βιούτῃ· ὁ σὶρ Γεώργιος Μακφερσὼν Γράντ 103 χιλ. ἐν Ἰμπερνέσῃ· ὁ σὶρ Ἰάκωβος Μείδσων 406 χιλ. πλέθρα ἐν Ρόσση· ὁ δούξ τοῦ Ρίχμονδ 160 χιλ. ἐν Βάμφῃ· ὁ σὶρ Κάρολος Ρόε, 110 χιλ. ἐν Ρόσση· ὁ κόμης Σήζιλδ 160 χιλ. ἐν Ἰμπερνέσῃ καὶ ὕστατα οὐχὶ ἐλάχιστα ὁ δούξ τῆς Σουθερλάνδης, ὅστις κέκτηται οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν 1,176,454 πλέθρων γῆς ἐν τῇ φερωνύμῳ κομητείᾳ τῆς Σουθερλάνδης, ὥστε ἡ ἐκλαμπρότης του δύναται ὑπὲρ πάντα ἄλλον νὰ καυχῇθῃ ὅτι ἔχει πού νὰ τὸν θάψωσι, κατέχων σχεδὸν τὸ ὅλον τῆς κομητείας, ἧς ἡ ἔκτασις εἶνε 1,297,846 πλέθρων.

Μέγιστος ἀδάμας

Ὁ μέγιστος καὶ βαρύτατος ἀδάμας τῆς γῆς ὑφίσταται νῦν κατεργασίαν ἐν Ἀμβέρσῃ. Οὗτος ἔχει βάρος 474 καρατίων, μήκος 7 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ κατὰ τὸ παχύτερον αὐτοῦ μέρος διάμετρον 475 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου. Ἐν κατεργασμένῃ αὐτοῦ καταστάσει θὰ ἔχῃ ὁ ἀδάμας οὗτος βάρος ἀνώτερον τῶν 200 καρατίων, ἡ δὲ μεγίστη τῶν ἐπιφανειῶν αὐτοῦ θὰ ἔχῃ περίμετρον τεσσάρων περίπου τετραγωνικῶν ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Μεταξὺ τῶν μεγίστων κατεργασμένων ἀδαμάντων τῆς γῆς θὰ κατέχῃ οὗτος σχετικῶς πρὸς τὸ μέγεθός του τὴν δευτέραν θέσιν, καὶ μάλιστα ἀμέσως μετὰ τὸν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Σάχη τῆς Περσίας εὐρισκόμενον «μέγαν Μογγόλον», ὅστις ἔχει βάρος 280 καρατίων. Ἡ πραγματικὴ ἀξία τοῦ ἐν Ἀμβέρσῃ ἀδάμαντος δὲν δύναται ἀκόμη νὰ ἐκτιμηθῇ, διότι αὐτὴ ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς καθαρότητος καὶ ἐντελοῦς ἀχροίας αὐτοῦ, ἰδιοτήτων ἃς μόνον μετὰ τὴν κατεργασίαν δύνανται νὰ ἐκτιμήσῃσι δεόντως. Ἡ κατεργασία τοιοῦτου λίθου εἶναι λίαν πολυδάσανος καὶ μακροχρόνιος. Οὕτω π. χ. γνωρίζομεν, ὅτι ἡ τοῦ εἰς τὴν κατοχὴν

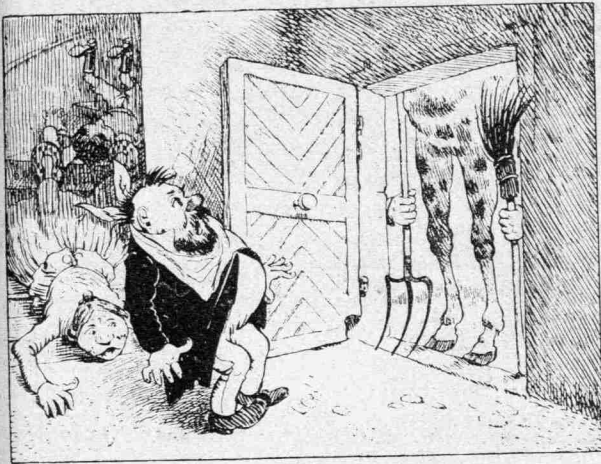
1

2

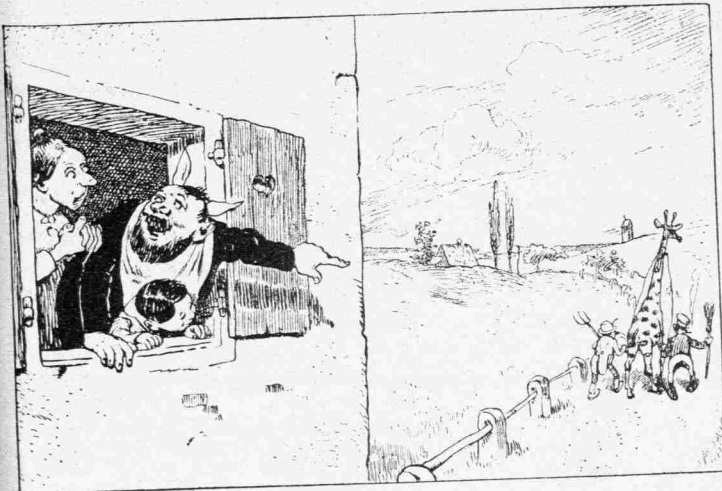
3

4

5

6

τοῦ ῥωσικοῦ στέμματος εὐρισκόμενον «Ὁρλώφ», ὅστις ἔχει βάρος 197 καὶ 7/10 τοῦ καρατίου, διήρκεισε τρία ἔτη, καὶ ὅτι διὰ τὴν κατεργασίαν τοῦ Κωχινούρ, ὅστις ἀνήκει εἰς τὸ στέμμα τῆς Ἀγγλίας καὶ ἔχει βάρος 102 1/2 καρατίων, ἐπληρώθησαν 8000 λιρῶν στερλινῶν.

Βράχος κινούμενος

Ἐν ἐκ τῶν περιεργωτάτων φαινομένων τῆς νοτίου Ἀμερικῆς εἶναι βράχος τις τοῦ ὄρους Τανδὶλ ἐν τῇ ἀργεντινῇ ἐπαρχίᾳ Βούενος-Ἀϊρες. Ὁ κολοσσιαῖος οὗτος βράχος ἔχων ὕψος 7,3 μέτρων, μήκος 27,4 μέτρων καὶ πλάτος 5,5 μέτρων μετὰ ὄγκου 1520 κυβικῶν μέτρων περίπου καὶ βάρος 25,000 χιλιαγράμμων, φαίνεται συγκαταόμενος κατὰ τὴν βᾶσιν του ὑπὸ ἀοράτου αἰῶνος, ἡ δὲ κίνησις του ἔχουσα διεθύνουσιν ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμᾶς παράγεται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, δύναται ὅμως νὰ παραχθῇ καὶ διὰ τῆς δυνάμεως ἀνθρώπου. Ἐχει σχῆμα ἀκανονίστου κώνου, τὸ αὐτὸ δὲ σχῆμα δεικνύει καὶ τὸ ὑποστήριγμα αὐτοῦ ὅπερ ἔχει διάμετρον μόλις 25 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Μόλις πνεύσῃ ὁ ἀνεμος ἐκ νοτιοανατολικῆς διευθύνσεως, ἀρχίζει ὁ βράχος νὰ σείεται, ὕψοῦται δὲ καὶ κατεβαίνει ὡς οἱ κλάδοι τῶν μεγάλων δένδρων. Ἀνάλογος αἰετίνης βράχος ὑπάρχει καὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ.

Λαμπρὸν μετέωρον

Μετεωρον μεγαλοπρεπέστατον παρετηρήθη πρὸ τινος ἐν Breisgau διηρθύνετο ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν καὶ ἦτο καταφανὲς ἐπὶ 4 δευτερόλεπτα δεικνύον σειρὰν χρωμάτων ἐξόχως λαμπρῶν. Κατὰ τὴν μορφήν ὁμοίαζε τὸ φαινόμενον τοῦτο πρὸς τὸ μετέωρον τοῦ Leyden ὅπερ εἶχεν ἀναφανῆ κατὰ τὸ ἔτος 1866. Ἡ κεφαλὴ εἶχε σχῆμα σφαίρας μεθ' ἧς ἡ οὐρά συνεδέετο πρὸς τὰ ἔξω κωνικῶς ἔχουσα μήκος πέντε σεληνείων διαμέτρων. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οὐρᾶς εἶχε χρῶμα λαμπρὸν κυανοῦν ἀνοιχτόν, καταλήγον κατὰ τὰ ἄκρα εἰς ταινίαν ἐντόνως ἐρυθράν. Τὸ χρῶμα ἠλλάξε μετὰ τινος στιγμῆς μεταβληθὲν εἰς κυανοῦν σκοτεινότερον τόσον ἐξόχως λαμπρὸν, ὥστε ὁ ὀφθαλμὸς διετήρει τὸν ἐντόνον χρωματισμὸν καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ φαινομένου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ οὐρανὸς κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἦτο κεκαλυμμένος ὑπὸ ὀμίχλης ἀνοιχτῆς λευκῆς, περιεβάλλετο τὸ φαινόμενον τοῦτο ὑπὸ μαγικοῦ περιθωρίου, ἕνεκα τοῦ ὁποίου τὰ χρώματα ἐφαίνοντο ἔτι λαμπρότερα καὶ ζωρρότερα.